

Udkommer hver måned. Stykpris: kr. 0,60.
Abonnement: kr. 8,00 årlig. Redaktion
og ekspedition: Pederstrupvej 16, Balle-
rup. Telf. 743. Giro 68938.
Ansvarshavende redaktør: Arne Jepsen.

2. Årg. Nov. 1953 Nr. 6

EN POLITISK LINJE

Der var mange grunde som under krigen kunne få en ung mand til at melde sig til SS. Der var eventyrere, der var overbeviste national-socialister, der var (temmelig mange) unge socialdemokrater, der fulgte Staunings linje, og der var omtrent lige så mange unge konservative. Fælles for dem alle var den opfattelse, at de måtte bekæmpe kommunismen.

Uanset hvad man mener om disse motiver er de alle moralsk og juridisk tilladelige.

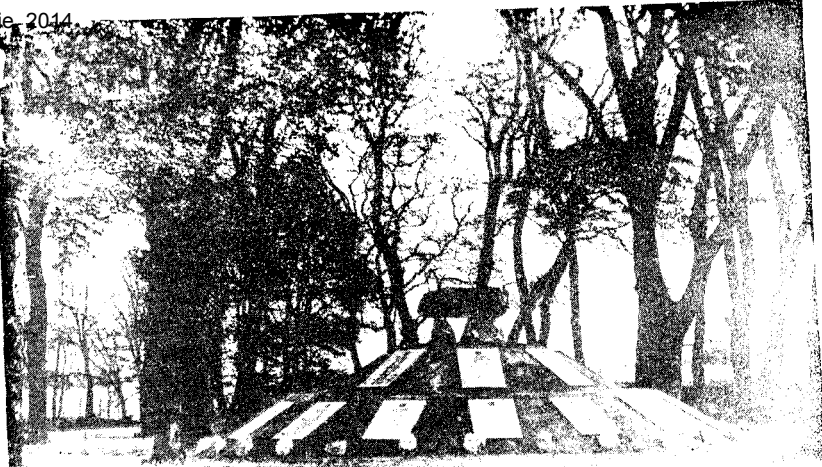
Vi må derfor betragte den forfølgelse, som vi efter krigen er blevet udsat for, som et fejgt politisk trick, hvis formål var, at give De Allierede indtryk af, at Danmark hele tiden havde stået på De Allieredes side. Vi ved, at denne løgn ikke blev troet, men af en eller anden grund lod man, som om man troede den.

Skal vi trods alt idag tale om en politisk linje, så bliver den derfor ganske enkel: Vi vil gerne se hæderlige og mandlige personer i spidsen. Vi vil gerne se et politisk system, hvor en mands personlige ansvarsbewidethed er noget man kan regne med. Vi er ikke ædende onde over de sjofelheder, man har budt os, men vi er utrygge ved tanken om, at ærlige mænd kan bevare deres magt, skønt egentlig alle foragter dem. Vi er klare over, at krig og fred er to forskellige tilstande. Det var ikke os der fortsatte krigen efter Tysklands nederlag. Bortset fra nogle få, der kom i allieret krigstjeneste (var der hundrede?) - så var det os, der var soldater. Vi efterlod 6-7000 faldne på Østfronten. Overalt blev der ydet os den højeste anerkendelse for tapperhed og angrebsvilje. Vi har derfor intet at angre eller blot beklage.

Vi forstår ikke dyrkelsen af dem, der bagfra myrdede soldater, som var på orlov eller dem, der smed håndgranater ind ad vinduer til SS-mænds koner og børn. Vi ved godt, at sådanne folk bagefter blev hædrede - nogle af dem endda med en frihedsmédaille, men vi forstår det ikke.

Vil man derfor vide noget om vor politiske linje, så må man først forstå, at vi er skeptiske, dernæst må man forstå - at vi er tilhængere af hæderlighed i det offentlige liv og hos offentlige personligheder og institutioner. Vi mente en gang, at det eneste svar på kommunismen var våbnens tale. Uden at være blevet kommunister mener vi idag, at problemet Rusland ikke kan afførges med dumme trusler og sablerasten. De hundreder af os, som har tilbragt årene i russisk fangenskab har en tro på, at med det russiske folk vil det være muligt at mødes i fred og venskab.

Det var noget andet, da krigen var et faktum og kun soldaterindsatsen kunne

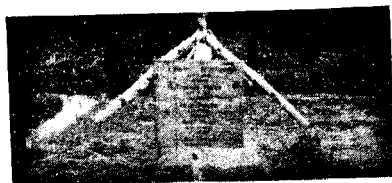

I sommeren 1944 rejstes dette mindesmærke for de danskere der gav deres liv for Europa. Det var meningen, at navnene på alle de faldne efterhånden skulle samles her. I maj 1945 blev mindehøjen skændet. Pladerne blev slået til skærver og de indlagte metalbogstaver stjålet. Adskillige frihedskæmpere har endnu dørplader, hvor bogstaverne er anvendt.

ADENAUER OG TYSKLANDS FREMTID

Den enestående valgsejr for Adenauer fremkaldte i vor dagspresse en lang række kommentarer, som delvis var dikteret af ønsketænkning og delvis af ukendskab til det tyske folk.

Ganske uanset de forskellige politiske retninger har det ved valget i Tyskland

EN AF DE TUSINDER AF DANSKE SOLDATERGRAVE DE FALDT FOR EUROPA

Det var d. 25. Nov. 1943 i Kroatien. Vi lå i den lille skønne vinby Brastavista. På højderne omkring os lå Titos partisaner og de havde den bedst mulige udsigt helt ind i vore stillinger.

Om morgenen begyndte angrebet og vi var alt for få til at kunne gennemføre nogen modaktion eller blot tilnærmelsesvis hamle op med fjendens ildkraft. 5. Kompagni, Danmark, talte på dette tidspunkt 140 mand. Efter kampen havde vi 50 dræbte, 35 savnede og 28 sårede. Kun 27 slap uskadede bort.

Senere gik vi - under støtte af artilleri og maskingevær - frem og hentede de døde. De blev en af de første dage i Dec. begravet på Petrinja Kirkegård, der lå smukt på et høje drag. Gravene anlagdes i to lokker, med et stort kors i midten. Særligt mindes jeg tre kammerater blandt de faldne: Poul Engelhardt Jensen, Hans Frederiksen og Agnus Knud Andersen.

De faldt for Europa. Æret være deres minde.

Skarpskytten.

have betydning. Vi, der har vist, at vi turde slås åbent, ansigt til ansigt med en gigantisk modstander, har idag den opfattelse, at Europas Fred er det helligste gode for os alle. Inde i bladet kan man læse vort Europaiske Manifest. Det er skrevet af folk, der kender krigen og som måske netop derfor har bedre forstand på at vurdere freden.

stået vælgerne klart, at en større eller mindre sejr for ét parti ikke ville have den effekt overfor verdensoffentligheden som en tværpolitisk samling ville have. Tusinder, som ingenlunde er tilhængere af Adenauer, har stemt på ham, fordi han trods alt må anses for egnet til løsning af den opgave der nu foreligger. I spillet mellem Øst og Vest er Adenauer sikkert en velegnet mand og han er højt anskrevet hos Amerikanerne, hvilket har stor værdi - også hvis udviklingen en dag gør et brud med Amerikanerne fordelagtigt. Der findes sikkert ikke blandt Amerikas politikere nogen, hvis betydning for amerikansk politik er større end Adenauers. Han repræsenterer den eneste magt, der kan afgøre Balancepolitikken mellem Øst og Vest og han står i spidsen for den stat, der afgørende og klart vandt freden. Endelig er hans magtstilling bl. a. bygget på, at Foster Dulles, med lidt enfoldig fanatisme, gik ind for ham ved valget.

Fremtiden for Tyskland er bestemt af ét afgørende forhold, nemlig forholdet til Rusland. På langt sigt kan en fredelig udvikling naturligvis ikke sikres ved hjælp af dollars og amerikansk våbenhjælp. De amerikanske magtmidler i Europa - våben og dollars, kan så at sige altid kun blive taktiske våben. Men Europas forhold til Rusland er et spørgsmål der skal belyses af de forløbne århundreders verdenshistorie, og som kun kan planlægges med perspektiv langt ind i de kommende århundreder.

Vi løser ikke spørgsmålet ved at bevåbne os til tænderne. Russerne er altid i

(Læs videre på bagsiden)

VI MØDES

MANDAG
d. 2. November Kl. 19,30
Griffenfeldsgade 7. N.

Aftenens program: En overraskelse.

Spar besvær og udgift ved at indbetale kontingentet på møderne. Eller brug giro 68938. Husk: det er din personlige indsats, der skal bære forbundet!